

Porciunkula

Porciunkula je názov malého kostolíka, zasväteného Panne Márii – Kráľovnej anjelov, ležiaceho južne od talianskeho mesta Assisi, ktorý svätý František (1182-1226) opravil, a ktorý je dodnes centrom veľkej svetovej rodiny všetkých rádov svätého Františka. Podľa starej františkánskej tradície si práve v tomto kostolíku svätý František vymodlil od svojho Pána a Matky Panny Márie, aby sa tento kostolík stal miestom výnimočných milostí, čo aj na Františkovu žiadosť potvrdil v roku 1216 pápež Honórius III. udelením plnomocných odpustkov každoročne 2. augusta pre tých, ktorí sa v ňom budú zbožne modliť. Prvá zmienka o kaplnke pochádza z roku 1045. Zachovaná je v dokumente, ktorý sa nachádza v archíve katedrály San Rufino v Assisi. Založili ju pravdepodobne [pustovníci](#) z údolia [Jóšafata](#) počas vlády pápeža [Libéria](#). V kaplnke mali byť uchovávané relikvie z hrobu Panny Márie. Podľa legendy kaplnku v roku 516 prevzal [svätý Benedikt](#). V tomto období mala názov Kaplnka Panny Márie z údolia Jošafat, neskôr Kaplnka nanebovzatia Panny Márie. Časom kaplnka spustla, zostali po nej ruiny v prostriedku dubového lesa. Podľa legendy dal sv. František spolu s ďalšími troma túto kaplnku opraviť po tom, ako v jednej z nich ([San Damiano](#)) začul [Ježišov](#) hlas, ktorý mu hovoril: „... vidíš, ako sa môj dom rozpadá...? daj ho do poriadku...“. František kaplnku opravil a podľa [evanjelia](#) (Matúš, 10, 5–15) sa rozhodol podľa Ježišového vzoru žiť v chudobe. V roku 1208 [opát benediktínskeho kláštora](#) ponúkol sv. Františkovi kopec nad Assisi. Dal mu podmienku, že z tohto miesta vytvorí centrum svojho rádu. Svätý František túto ponuku odmietol, lebo vlastníctvo bolo v rozpore s princípom chudoby a kaplnku Porciunkula zobral do prenájmu. Nájomné malo byť vo forme jedného koša rýb ročne. Ako sv. František získal milosť porciunkulových odpustkov? Istej noci v roku 1216 sv. František bdel v Porciunkule na modlitbách. Zrazu v kostolíku zažiarilo svetlo a František uvidel nad oltárom Krista odetého do svetla, po jeho pravici Božiu Matku v sprievode anjelov. František vzdal Pánovi úctu s tvárou priľadenou k zemi. Pán sa ho pýtal po čom túži pre spásu duší. František bez rozmýšľania odpovedal: „Nebeský Otče, aj keď som len nehodný hriešnik, prosím, aby bola všetkým, ktorí prídu do tohto kostola s úmyslom vyznať svoje hriechy a prejaviť

skrúsenosť, udelená milosť úplného odpustenia dočasných trestov.“ „Prosíš veľa, brat František“ - povedal Pán. Zaslúžiš si ale viac a viac ti bude dané. Prijímam teda tvoju modlitbu, ale pod podmienkou, že v mojom mene predložíš túto žiadosť môjmu námestníkovi na zemi. A František sa bez otáľania dostavil pred tvár Honória III., ktorý bol v tom čase v Perúgii a úprimne mu rozpovedal o svojom videní. Pápež ho pozorne vypočul a dal mu dovoľenie. Potom sa opýtal: „Na koľko rokov chceš tieto odpustky?“ František rýchlo odpovedal: „Svätý Otče neprosím o roky, ale o duše!“ A šťastný chcel odísť, ale pápež za ním zavolať: „A nechceš ani nijaký doklad?“ A František odpovedal: „Stačí mi tvoje slovo, Svätý Otče! Odpustenie hriechov je Božím dielom, Bohu prináleží zjaviť toto dielo. Nepotrebujem žiadny doklad, pretože Najsvätejšia Panna je dokumentom, Ježiš Kristus notárom a anjeli svedkami.“ Niekoľko dní potom v prítomnosti umbrijských biskupov zvolal k zhromaždeným veriacim v Porciunkule: „Túžim, aby ste všetci prišli do neba!“ Dňa 18. marca 1214, prijal za rehoľnicu do kaplnky sesternicu svojho dávneho druha, Rufina, svätú [Kláru](#). Klára neskôr v kaplnke San Damiano založila rehoľný rád [klarisie](#). Svätý František zomrel v kaplnke pri západe slnka, v sobotu 3. októbra 1226. V roku 1480 pápež Sixtus VI. rozšíril toto privilégium na všetky františkánske kostoly I. a II. rádu, ale len pre bratov. V roku 1622 Gregor XV. zahrnul do tohto privilégia všetkých ľudí, ktorí sa v tento deň vyspovedajú a prijmu sv. prijímanie. Okrem toho ho rozšíril, okrem františkánskych, aj na kostoly bratov kapucínov. Pápeži toto privilégium stále znovu a znovu potvrdzovali. Pápež Pavol VI. ho v roku 1967, apoštolskou konštitúciou Indulgentiarum Doctrina, upravil tak, že 2. augusta môže získať úplné odpustky každý, kto navštívi farský kostol a splní obvyklé podmienky pre ich získanie. A práve táto možnosť získať tieto plnomocné porciunkulové odpustky a osláviť Panu Máriu – Kráľovnú anjelov, vždy bolo a dodnes je pravým a pôvodným zmyslom slávnosti Porciunkuly a základom putovania pútnikov do františkánskych kostolov alebo aspoň farského kostola.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Premenenie Pána

**R: Otvor svoju ruku,
Pane,
a nasýť nás.**

- 1 Milostivý a milosrdný je Pán, *
zhovievavý a veľmi láskavý.
- 2 Dobrý je Pán ku každému a milostivý ku všetkým svojim stvoreniam.
R.
- 3 Oči všetkých sa s dôverou upierajú na teba *
a ty im dávaš pokrm v pravý čas.
- 4 Otváraš svoju ruku *
a dobrotivo nasycuješ všetko živé.
R.
- 5 Spravodlivý je Pán na všetkých svojich cestách *
a svätý vo všetkých svojich skutkoch.
- 6 Blízky je Pán všetkým, čo ho vzývajú, *
všetkým, čo ho vzývajú úprimne.
R.

Keď chlieb je až druhoradý

Vždy je milým prejavom pozornosti, keď sa niekto spýta hosťa alebo pútnika, či nie je hladný. O to viac, ak je ten hosť nečakaný a ak ten, kto sa pýta, nie je z tých, čo si môžu dovoliť luxus. Spoločné vytváranie blízkosti domova. Veď aj k rodinnému stolu pozývame predovšetkým tých, ktorým chceme ponúknuť viac než len jedlo. Chceme im dať „ochutnať“ aj niečo zo seba, niečo z tej atmosféry, ktorú vytvárame a dýchame v našom dome.

Bolo prejavom citlivosti a vnímavosti od apoštolov, keď si všimli, že zástupy, ktoré šli za Ježišom, musia byť hladné. No riešenie nasýtenia celého zástupu presahovalo ich sily a možnosti. Preto navrhujú Ježišovi, aby ich prepustil, nech sa sami postarajú o seba. O to viac ich musela zaskočiť Ježišova odpoveď: Vy im dajte jesť!

Za touto situáciou sa skrýva veľmi dôležitá lekcija. Prvé pokušenie, ktorému Ježiš čelil na púšti, bol hlad. Mal povedať, aby sa z kameňov stali chleby. Otázka hladu, aj toho vo svete, sa často javí ako prvoradá a najdôležitejšia. Všetko ostatné sa zaraďuje až potom. Vedeli a vedia to dobre všetci tí, ktorí chcú ovládať masy, že „chlieb a hry“ sa vždy opláti ponúkať. Zapchať ústa a zalepiť oči. Opakovanou skúsenosťou totiž je, že mnohí ľudia sa celkom radi uspokojia s blahobytným otroctvom. Veď či nepočujeme ešte aj dnes, že za komunistov bolo lepšie, lebo bolo čo jesť a (vraj) o všetko bolo postarané? Istotne nie je malým Božím darom, ak nehladujeme, a ešte viac, ak nemusíme každý deň rozmýšľať, kde dostaneme lacnejšie rožky či mlieko. A predsa aj v čase hladu Ježiš volí iné poradie. Človek v prvom rade potrebuje „slovo a chlieb“, a nie „chlieb a hry“. A v tomto poradí. Najprv slovo – to Božie a potom chlieb. Urobil tak aj na púšti, keď bol pokúšaný, aj teraz, keď bol so zástupmi na pustom mieste. Ak človek dá na prvé miesto Boha – aj vtedy, keď je hladný, aj vtedy, keď je nezamestnaný, aj vtedy, keď v štáte tlačí nutnosť hospodárskych a ekonomických reforiem –, Ježiš nezostane ľahostajný k človeku v biede. Písmo nás opäť uisťuje, že náš Boh sa rád necháva premôcť súcitom. Čisto ľudské riešenie je buď nechať ľudí, nech si poradia sami (apoštolí), alebo im zalepiť oči chlebom a hrami (diktátori a populisti). Výsledok je potom taký, že mnohí sa o seba nedokážu postarať, a potom jedni zomierajú od hladu a druhí od prejedania. Ježišovo riešenie je iné. Najprv hľadať Boha a jeho slovo. Potom prosiť o chlieb a za všetko dobrorečiť. A napokon ochota podeliť sa aj s tým málom, čo človek má. Výsledok? Nielenže sa všetci nasýtia, ale na konci bolo viac (dvanásť košov) ako na začiatku (päť chlebov a dve ryby).

Ján Viglaš

Porciunkulové odpustky: Dňa 2. augusta možno vo farských a katedrálных kostoloch získať úplné odpustky „Porciunkuly“. Skutok predpísaný na získanie odpustkov je nábožná návšteva kostola spojená s Modlitbou Pána (Otče náš) a vyznaním viery (Verím v Boha). Okrem toho treba splniť tri podmienky: sv. spoveď, sv. prijímanie a modlitba na úmysel Sv. Otca (napr. Otče náš, Zdravas' a Sláva). (Ench. Indulgentiarum, conc. 35). Tieto odpustky možno získať aj vo františkánskych kostoloch.

Ľudia sú čudní vtáci

Cez dovolenku im narastú krídla a vzlietnu. Čím lepšie dokážu lietať, tým ďalej chcú doletieť. Ďaleko od ich práce a od prostredia, v ktorom žijú. Čo hľadajú? Raj, ktorý vykresľujú prospekty cestovných kancelárií v tých najkrajších farbách. Čo nájdú? Drahé hotely, preplnené pláže, hodiny čakania, horúčavu, hluk.

Ľudia sú čudní vtáci. Znovu sa musia učiť žiť. Žiť a tešiť sa z jednoduchých vecí.

Stovky kilometrov neprinesú oddych. Keď niekto čaká celé hodiny v dopravnej zápche, bude len unavený, vyčerpaný a podráždený. Pritom vzdialenosť, ktorú treba prekonať, nie je vôbec taká veľká. Je to vzdialenosť medzi tvojím vonkajškom a tvojím vnútrom. Ide o tvoje vnútro. Keď nie je pokoj v tvojom vnútri, nikde na svete pokoj a odpočinok nenájdeš. Ak máš vo svojom srdci pokoj a radosť, potom môžeš ísť, kam len chceš. Budú prázdniny.

Dovolenka! Vráť sa k pokoju, k sebe samému. Hľadaj ticho. Tu prebýva radosť, ktorá sa stratila v hluku.

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

Sväté omše v 18. týždni cezročného obdobia - (A)

1.VIII. pondelok « Missa Tridentina »

18.00 Za Ľ Andreja a Jozefínu

2.VIII. utorok

18.00 Za Ľ Štefana Sýkoru, manželku a deti

3.VIII. streda

18.00 Za Ľ Máriu Hladikovou a deti

4.VIII. štvrtok

18.00 Za Ľ Michala a Annu Vavrinčikových a rodičov

5.VIII. piatok - Prvý piatok

18.00 Za Ľ Jána Stojkoviča a rodičov

6.VIII. sobota - Premenenie Pána - sviatok

8.00 Za Ľ Alexína Kulifaja, manželku, synov a dcéry

Lektori: Hrdlovičová, Jurčovičová

Upratovanie kostola č.d. 285 - 324

7.VIII. 19.nedeľa cezročného obdobia - (A)

8.00 Za Ľ Silvestra a Štefánia Stojkovičových a deti

Lektori: Blahová, Jelínková

10.00 Za farníkov

Lektori: Hrdlovič, Pešková

Liturgický kalendár

1.VIII. pondelok sv. Alfonz Mária de Liguori, biskup a učiteľ Cirkvi

2.VIII. utorok sv. Euzébius Vercellský, biskup

3.VIII. streda sv. Lýdia

4.VIII. štvrtok sv. Ján Mária Vianey, kňaz

5.VIII. piatok Výr. posviacky Hlavnej mariánskej baziliky v Ríme

6.VIII. sobota Premenenie Pána – sviatok

Prvý štvrtok – tento deň je dňom modlitieb za duchovné povolania. Sviatosť Oltárna bude vyložená už od 17,00 h.

Prvý piatok – spovedať budeme v pondelok – stredu od 17,30 h. a vo štvrtok a piatok od 17,00 h.

Fatimská sobota – po svätej omši sa budeme modliť fatimský svätý ruženec so zasvätením sa Panne Márii.

Prvá nedeľa – po modlitbe ruženca a litániach sa uskutoční výmena ružencových tajomstiev.

Slovo na dnes

Je to jedno, či si upratovačka alebo doktorka. Dôležité je to, čo si, čo nesieš a nie, čo robíš. Kvietok v kvetináči môže o mojej existencii pochybovať, nevidí ma, lebo nemá oči, ale existuje len preto, že som tu ja. Tak nejako sme pred tvárou svojho Boha.

Naše šťastie spočíva v tom, či prijmem svoje skromné miesto v tomto Božom svete. Nemôžeme všetci hrať veľkú hru. Len svoju skromnú rolu môžeme hrať na vysokej úrovni. Aj Kristus chcel len robotníkov, ale nie hocijakých. Ak prijmeš svoje miesto v prírode, v spoločnosti, v Cirkvi, opláti sa žiť. Opláti sa aj zomrieť. Čo dáva zmysel životu, dáva zmysel i smrti.

Človek by dostal zvrát z budúcnosti, do ktorej sa prepadá. Keď ale z minulosti vieš, ako vždy nakoniec pri tebe stál Boh a mal posledné, múdre a láskavé slovo, tak ži v nádeji. Aj keď je to neistota, tma, osamelosť a nepochopenie, iste sa tam stretneš s Pánom a nakoniec budeš môcť blahorečiť celému životu a ťažkým hodinám. Ako hrdý blahorečím dnes tej ceste, ktorú som prešiel.

Kňazi v spoločenstve, ak aj nejaké utvoria, sú nedisciplinovaní, povrchní, ukecaní a boja sa. Kresťania premýšľajú o skromnej zodpovednosti za svoju budúcnosť a za svet aj bez nás... Boh si povoláva krásnych, hlbokých mužov a ženy, aby niesli Kristovo svetlo.

Okolo nás žijú duchovné bytosti našich predkov, zomrelých priateľov a nesmierne sa tešia, keď konáme dobro, milujeme Pána Boha a oslavujeme ho. Oni si navzájom už pomáhajú nemôžu, im pomáha Kristus, modlitba a obety Cirkvi. Tam tie tri stavy nie sú také jednoduché. Každého človeka, čo tam príde, presne taký, aký je tuná, len bez tela, odvedie svetlá bytosť pred súd. Pri súde sa všetko ukáže jasne ako v diapozitíve. Za všetko sa platí.

Naši kresťania sú schizofrenickí. Ráno sa pokrižujú, večer si lusknú otčenáš, v nedeľu do kostola a niečo ešte navyše, ale cez týždeň musíme byť takí, ako tí ostatní. Vlk medzi vlkami. Kam by si došiel s láskou, veď by ťa oškľbali. Potom pred sviatkami ofutujeme, vyspovedáme sa a je to tak stále dookola.

Nedostatok energie, nafty, jedla, vody, ... kňazov. „Laickí“, ako to nepekne znie, už prebrali mnohé funkcie, ktoré kedysi robili kňazi. Vyučujú, súdia, liečia, navštevujú chorých, starých, sú sociálni pracovníci, prečo nemôžu ako veriaci predsedáť obci a pri Eucharistii? Alebo prečo by len preto, aby sa stali kňazmi, museli ostať slobodní? Cirkevný aparát už nefunguje. Ľudskú biedu, strach, zúfalstvo, pochybnosti nevyriešia predpisy, princípy, poučenia a zákony. To musia nastúpiť ľudia, ktorí prijali a žijú Evanjelium. A tí by mali udeľovať sviatosti.

Nedostatok kňazov je vlastne opustenie vplyvu na mnohých a hlavných životných úsekoch v mene jediného princípu.

Rozprávka o mužovi, čo hľadel do zrkadla a nevidel žiadnu tvár. Zrkadlo bolo inakšie ako normálne, bolo duchovné.

Ten človek mal mnoho tvárí, ale ani jednu. Poprel svoju vlastnú tvár a tie ostatné neboli jeho. Opustil vlastnú cestu a tie ostatné neboli nanič. Nerobil to, čo mal robiť a márne sa vedľa zodieral.

Budete sa musieť rýchlo učiť myslieť, odpovedať na otázky. Nič vám neosoží, keď budete vedieť odborne hodnotiť krasokorčuliarky, keď nebudete vedieť v pravde zväžiť a hodnotiť svoj osud.

Jediná veta tvorby je viac ako celé hodiny konzumu. Vykúpite sa len tvorbou.

Stále sa krmíte modernou hudbou. Celý deň u vás hučí stereo a nevytvorili ste ani jedinú pesničku. Nedostatok hĺbky. Môžeš konzumovať hodiny a roky najlepšej hudby, to je nič. Tvoríš, hľadať v sebe iskru, charizmu a poslúžiť.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

NEBO, PEKLO

Š: Neraz počujem od starších ľudí, že v dávnejších časoch v rámci pôstnych duchovných obnov vo farnostiach, či ľudových misií sa vždy hovorilo o pekle. Niektorí spomínajú pocit a hrôzu strachu, aké mali poslucháči, účastníci duchovných obnov. Do rozprávania, plného predstáv budiacich strach, sa pridávala výstraha pred diablom a jeho zámermi.

Nedávno mi ktosi povedal, že v nedeľu chodí sústavne do toho istého kostola a prinajmenšom niekoľko rokov nepočul v kázňach ani slovíčko o pekle, ani o satanovi. Pozastavujem sa nad tým, prečo je to tak. Predsa viera nezmenila svoj obsah. Nevie, prečo je zamlčovaná náuka o pekle a o satanovi. Boja sa niektorí, aby verných neodstrašili a neodradili od Cirkvi?

JS: *Zjavenie hovorí, že tí, ktorí zomierajú v priateľstve s Bohom v stave posväcujúcej milosti a sú dokonale očistení, naveky budú vidieť Boha „takého, aký je“ (1 Jn 3,2), „z tváre do tváre“ (1 Kor 13,12).*

Večné zjednotenie s Bohom v Trojici, s Matkou Božou, anjelmi a svätými nazývame nebom. Nebo je splnením najhlbších túžob človeka, najvyšším a konečným šťastím. Kristus vystríha, že kto umrie v smrteľnom hriechu, bez prijatia milosrdnej lásky, „zostane navždy oddelený od Boha vinou svojej slobodnej voľby“ (Katechizmus Katolíckej Cirkvi, 1033). Tento stav konečného odlúčenia od Boha voláme „peklo“.

Boh však nechce „niektorých zahubiť, ale všetkých chce priviesť k obráteniu“ (2Pt3,9). Spravodlivý a milosrdný Bože. Ty chceš, aby všetci ľudia boli spasení. Tvoj Syn Ježiš Kristus zomrel za naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlivenie. Dvíham ruky k tebe, Otče, bohatý na milosrdenstvo. Pokorne prosím: nedovoľ mi nikdy odlúčiť sa od teba. Modlím sa za tých, ktorým za mnoho vďačím, za tých, ktorých som kedykoľvek v živote stretol, za tých, ktorých som pohoršil, ktorým som nepomohol. Daj, aby sme pamätali na večnosť. Stvoril si nás pre seba a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe (svätý Augustín). Nech prísľub neba nám pomáha v každodennom plnení Tvojej vôle. Nech náuka o pekle je pre nás varovaním. Modlím sa za milosť obrátenia pre hriešnikov. „Mária, útočisko hriešnikov, oroduj za nás.“

Ján Szkodoň „Modlitba znechuteného“

Úmysly apoštolátu modlitby - August 2011

Všeobecný: Aby Svetový deň mládeže, ktorý sa bude konať v Madride, povzbudil mládež celého sveta do zakotvenia svojho života v Kristovi.

Misijný: Aby kresťania Západu, otvorení pôsobeniu Ducha Svätého, opäť pocítili sviežosť a nadšenie zo svojej viery.

Úmysel KBS: Aby počas prázdnin a dovoleník spoločne trávený čas v rodinách prispel k upevneniu vzájomných vzťahov.

Nôž

Pri poslednom generálnom upratovaní domu som našiel starý nôž, ktorý používala moja mama na krájanie vianočného kapra alebo delenie zamrznutého kusa mäsa. Bol typický tým, že mal na jednej strane oceľovej čepele zachované ostrie a na druhej strane bol zdeformovaný po nespočetných úderoch kladivom. Trpel týmto postihnutím medzi ostatnými nožmi ako jediný, pretože slúžil vždy na ten istý účel.

Váhal som, čo s ním urobiť. Nepotreboval som ho, pretože som už na rovnaký účel vybral a zdeformoval iný. Nevyhodil som ho. A to z nasledujúcich dôvodov:

Zakaždým, keď s ním budem pracovať, spomeniem si na moju mamu.

Ak nebude poruke jeden z nožov, použijem druhý.

Poučí ma, ako je dobré byť občas konzervatívny. Neprevracat' veci, ťlct' zásadne len na jednu stranu a pripustiť, že i staré a neforemné môže byť občas na niečo dobré.

Bude mi symbolizovať a pripomínať skutočnosť, že medzi nami existujú ľudia, ktorí sú na úžitok až vtedy, keď sa na nich zhora udrie.

Max Kašparů „V spätnom zrkadle“

Lectio divina Vy im dajte jesť

Mt 14,13-21

¹³Keď to Ježiš počul, odišiel na lodi a utiahol sa do ústrania na osamelé miesto. Zástupy sa o tom dopočuli a z miest išli pešo za ním. ¹⁴Keď vystúpil z lode a videl veľký zástup ľudí, prišlo mu ich ľúto a uzdravoval ich chorých. ¹⁵Keď sa zvečeralo, pristúpili k nemu učeníci a povedali: Toto je odľahlé miesto a čas pokročil. Prepust' teda zástupy, nech si idú do dedín nakúpiť jedlo. ¹⁶Ježiš im však povedal: Nemusia nikam chodiť, vy im dajte jesť. ¹⁷Oni mu odpovedali: Máme tu iba päť chlebov a dve ryby. ¹⁸Vyzval ich: Prineste mi ich sem! ¹⁹Zástupom rozkázal posadať si na trávu, vzal tých päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu, dobrorečil, lámal a dával učeníkom chleby a učeníci zástupom. ²⁰Všetci jedli a nasýtli sa, ba nazbierali aj dvanásť plných košov zvyškov. ²¹Len mužov, ktorí jedli, bolo asi päťtisíc; okrem nich tam boli aj ženy a deti.

Ďalšie čítania: Iz 55,1-3; Ž 145,8-9.15-18; Rim 8,35.37-39

ČÍTANIE:

Dnešný text bezprostredne nasleduje po opise mučeníctva Jána Krstiteľa (Mt 14,1-12). Herodes dá na svojej oslave narodenín nerozvážny sľub, ktorý dá jeho milenke Herodiade príležitosť raz a navždy umlčať Jána. Jána uväznili za to, že otvorene odsudzoval cudzoložný vzťah medzi Herodesom a ženou jeho brata. Židovský zákon výslovne zakazoval mužovi oženiť sa so ženou svojho brata, pokiaľ bol jeho brat ešte nažive (Lv 18,16; 20,21).

Ježiš bol smrťou bratanca hlboko zarmútený. Je teda dosť pochopiteľné, že chcel byť chvíľu sám, a tak sa člnom odobral krížom cez rieku na osamelé miesto. Ale zástupy ho nenechajú osamote. Nasledujú ho, lebo chcú ďalšie zázračné uzdravenia a chcú počuť jeho mocné učenie.

Matúš dáva do popredia Ježišov žiaľ a súcit s ľuďmi, ktorý ho s takou námahou hľadá. Vidí do srdca zástupu a neignoruje ich (v. 14).

Neskoro večer učeníci zistia, že ľudia začnú byť hladní, ale na tomto odľahlom mieste nie je žiadna možnosť kúpiť pre nich jedlo. Navrhnu tak Ježišovi, aby ich poslal do najbližších dedín. Ježišova odpoveď ich musela udiviť: „Vy im dajte jesť!“ Čo má Ježiš na mysli? Ved' nemajú dosť jedla ani pre seba. Ako môžu nakrmiť všetkých týchto ľudí? Je to nemožné. Ježiš vezme chleby a ryby, vzdáva vďaka Bohu, láme chleby a zrazu sa deje zázrak - jedla pribúda. A je ho dosť na to, aby sa nasýtilo päťtisíc mužov a okrem nich ženy a deti. Napokon ešte ostane dvanásť košov odrobín!

Len tento jediný zázrak zaznamenali všetci štyria evanjelisti. Matúš má iste v úmysle umožniť nám vidieť paralelu s Bohom, ktorý na pustatine pod vedením Mojžiša sýti svoj ľud mannou. A tu je niekto väčší ako Mojžiš!

MEDITÁCIA:

Predstavte si, že ste svedkom tohto zázraku, najprv ako jeden z davu, potom ako jeden z učeníkov. Aký účinok to na vás malo? Ako by ste asi reagovali?

Čo sa môžeme naučiť z dnešného zázraku? Sme súcitní? Nemali by sme byť viac otvorení možnosti, že Boh zázračne zasiahne do udalostí, aby tak ukázal svoju slávu?

Zažili ste situáciu, keď ste nemali schopnosť alebo zdroje na to, aby ste uspokojili nejakú potrebu, ale Boh zasiahol?

MODLITBA:

Ž 145,8-18 nám pripomína súcit Boha a jeho neustálu lásku. Hovorí nám to tiež o tom, že Boh je blízko tým, ktorí k nemu volajú z hĺbky srdca. Čo je modlitbou vášho srdca? Po čom ste hladní? Doprajte si čas a ponúknite tento hlad Bohu. Dovoľte tiež slovám tohto žalmu, aby vás počas modlitby povzbudili.

KONTEMPLÁCIA:

„Vy im dajte jesť!“

Otvorte svoje srdce Bohu a strávte nejaký čas rozjímaním nad tým, čo by táto veta mohla znamenať pre vás. Boh vám v nadchádzajúcich dňoch alebo týždňoch môže odhaliť niečo celkom konkrétne.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku